

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ιουλίου 1931

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 213

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5143. Περὶ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.	1
Νόμος 5144. Περὶ τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4360 περὶ ίδρυσεως διδασκαλείου οἰκουμενικῆς ἐκπαίδευσεως.	2
Νόμος 5155. Περὶ διατάξεων τινῶν καὶ ἀδικημάτων ἀφορώντων εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας.	3
Νόμος 5156. Περὶ αὐξήσεως ἐπιχορηγήσεως τοῦ δήμου Καλαμῶν.	4

Διατάγματα

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινότητος Μαρού ἐν τῷ Νομῷ Ἀρκαδίας. 5
Περὶ χορηγήσεως ἀδείας ίδρυσεως καταστήματος πωλήσεως οἰνοπνευματωδῶν πότων κλπ.

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Νόμος 5143

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Ἔχοντες ὑπὲρ ὅψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐπὶ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἐποπτεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ηπαδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἔνασκεῖται διὰ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

2. Κυβερνητικὸς Ἐπιτρόπος τῶν Παγεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης διοικεῖται διὰ Διατάγματος ἐκδιδούμενος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁ διατελέσας Ὑπουργός, ἢ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τάκτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῆς Θεσσαλονίκης, ἢ "Ἐλλην" τὸ γένος διατελέσας ἢ διατελῶν τάκτικὸς καθηγητὴς ἀλλοδαποῦ Πανεπιστημίου.

3. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπιτρόπος ἔξοικοιοῦται ὡς πρός τε τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς ἐν γένει πρὸς τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

4. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐφ' ὅστον πρόκειται περὶ τάκτικοῦ καθηγητοῦ ἀλλοδαπῶν Παγεπιστημίων, δύνανται γὰρ καθορίζεσθαι καὶ διὰ συμβάσεως μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ὑπουργείου καταρτιζομένης, κατέπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ ἀποδοχαὶ ἐν γένει τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου βαρύγουσιν ἐξ ἵσου τὸν προϋπολογισμὸν τῶν Παγεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 2.

"Ο Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρακολουθεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις, δυνάμενος νὰ μετέχῃ ὅντες φύσου τῶν γενικῶν Συνελεύσεων τῶν καθηγητῶν, τῆς Συγκλήτου, τῶν Σχολῶν, τῶν Συμβουλίων, Ἐφορειῶν, ἐπιτροπῶν καὶ λοιπῶν ἐν τοῖς Παγεπιστημίοις λειτουργούντων Συλλόγων, ἐποπτεύει ἀπόσας τὰς ὑπηρεσίας τῶν Παγεπιστημίων καὶ τῶν Παραστημάτων αὐτῶν, ὑποθάλλει σχετικὰς ἐκθέσεις πρὸς τὸν Ὑπουργὸν καὶ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ὑποθαλλέμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παγεπιστημιακῶν ζητημάτων.

Ἄρθρον 3.

1. "Ἄδειαν ἀπουσίας λαμβάνει ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐὰν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος εἴναι Καθηγητὴς ἀλλοδαποῦ Παγεπιστημίου ὑποχρεούμενος νὰ παραμείνῃ κατ' ἔτος ἐν Ἐλλάδι τούλαχιστον ἐπὶ ἔξαρτηγον.

2. Αἱ περὶ ἀσυλίεβάστου, μποχωρήσεως λόγῳ ἡλικίας καὶ πειθαρχικῆς διώξεως τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Παγεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν διατάξεις ισχύουσι καὶ ἐπὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

3. Ἐὰν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος εἴναι καθηγητὴς Πανεπιστημίου ἢ διετέλεσε τοιστοῦ δύναται γὰρ διδάσκαλος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἢ ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτων προαιρετικὰ μαθήματα τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. "Ο Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δέρειται ἐν τῷ Παγεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἔχει δὲ ἐν αὐτῷ ὡς καὶ ἐν τῷ Παγεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης ἕδιον γραφεῖον.

2. Τὸ διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἀναγκαιούν προσωπικὸν ἐξ ἑνὸς γραμματέως, μιᾶς δακτυλογράφου καὶ ἑνὸς κλητῆρος διατίθεται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Παγεπιστημίων.

"Ἐπίσης ὑπὸ τῶν Παγεπιστημίων παρέχονται καὶ τὸ ἀναγκαῖο ἔξοδα γραφείου τοῦ Ἐπιτρόπου.

"Ο παρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρὰ Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ιουλίου 1931.

Ο Πρόεδρος τῆς Αημονογαΐας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Πατείας

Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ιουλίου 1931.

Ο Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ν. Ἀβραάμ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4360 περὶ ίδρυσεως διδασκαλείου οἰκονομικῆς ἐκπαίδευσεως.

Νόμος 5144**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχοντες ὑπὲρ ὅψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, φημισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρον 1.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4360 προστίθενται ὡς τρίτον ἐδάφιον τὰ ἔξης:

Τὸ μάθημα τῆς Ὑγιεινῆς ἐν τῷ Χαρακοπεύῳ Διδασκαλείῳ τῆς οἰκονομικῆς ἐκπαίδευσεως διδάσκεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4152.

Ἄντι τῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ διοικούμενων πρὸς διδασκαλίεν τῶν μαθημάτων Ἑλληνικῶν, Πατιτριαγικῶν καὶ Ἰστορίας δύναται ἀποφάσει τοῦ Διοικ. Συμβούλιου τοῦ Χαρακοπείου Διδασκαλείου γὰρ τοπειτηθῇ ἐν αὐτῷ μόνιμος πεωτοβάθμιος ἢ δευτεροβάθμιος καθηγητὴς δυνάμενος νὰ διδάσκῃ πάντα τὰ μαθήματα ταῦτα.

Άρθρον 2.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Χαρακοπείου Διδασκαλείου τῆς οἰκονομικῆς ἐκπαίδευσεως διαπάνης χορηγεῖται εἰς αὐτὸν κατ’ ἔτος συνέρρομῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἔδομάκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως ἐν τῷ Περιπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Άρθρον 3.

Ἡ Ισχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ο παρὸν νόμος, φημισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ’ Ἡμῶν σῆμερον ἐκδοθείς, δημοσιεύθητω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ιουλίου 1931.

Ο Πρόεδρος τῆς Αγοραστικῆς

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΙΣ

Οι Υπουργοί

Ἐπὶ τῆς Παιδείας

Γ. Παπανδρέου

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ιουλίου 1931.

Ο. Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

N. Ἀβραάμ

(3)

Περὶ διατάξεων τιων καὶ ἀδικημάτων ἀφορώντων εἰς Γενικὰς Ἀποθήκας.

Νόμος 55 Ε. 55**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Ἐχοντες ὑπὲρ ὅψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, φημισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Άρθρον 1.

1. Η διάταξις τοῦ ἀποταμιευτοῦ αὐτόβουλος ἀφαιρεσίς πραγμάτων ἐναποθηκευμένων ὑποσδήπτοτε εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας ἢ ιδιωτικὰς τοιαύτας τελούσας ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν προχρήστων, τὰ ἐπὶ αὐτῶν συσταθέντα δικαιώματα ἐνεχύρου μείστανται καὶ ἔξκολουσθοῦσιν ὑφιστάμενα ἀκέραια ἐπὶ τῶν διὰ τῆς μεταποίησεως ἢ εἰδοποίησας, τῶν ἀρχικῶν ἀποθηκευθέντων, προελθόντων νέων πραγμάτων καὶ εἰδῶν κατὰ τοῦ ἀποταμιευτοῦ, ὡς καὶ παντὸς ἐξ αὐτοῦ ἔλκοντος δικαιώματα.

2. Ἀποταμιευτὴς καθιστῶν τῷ δικαιούχῳ τὴν διαχείρισην τῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ σύτῳ εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας ἢ τὰς ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τούτων ιδιωτικὰς τοιαύτας, ἀποθηκευμένων πραγμάτων διὰ τῆς καταστροφῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 200.000 δραχμῶν.

3. Ἐφ’ ὅσον δὲ τὰ ἀποθηκευθέντα καὶ ὡς ἀνωτέρω ἀφαιρεθέντα πράγματα ἐτέλοιν ὑπὸ τελωνειακὴν ἀποταμίευσιν ἢ διαμετακόμισιν, ἢ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν καταβολὴ τῶν ὑφεικυμένων τελωνειακῶν δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει δὲν αἴρει τὸ ὑπὸ τοῦ ἀφαιρέσαντος τὸ ὑποκείμενον εἰς δασμὸν ἐμπορευμάτων διαπραγμήν ὁδίκημα τῆς λαθρεμπορίας.

4. Τὰ αὐτὰ ισχύουσι προκειμένου καὶ περὶ τοῦ δι’ ὅπισθιογραφήσεως τῆς ἀποθηκεύσεως κυρίου τοῦ πράγματος.

5. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον ἀδικήματα διώκονται κατ’ ἔγκλησιν τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν.

Άρθρον 2.

1. Κατ’ ἔξαρσειν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4580 τοῦ 1930 ἡ κατὰ τὸ ἄρθρο 5 καὶ 9 τοῦ νόμου τούτου Διοικοῦτας Ἐπιτροπὴ ἢ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 κατετασθεῖσας δύναται ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργού τῆς Βέθηνης Οἰκονομίας νὰ ἔξεσφῆ εἰς διάληπτον προνομιακῶν καὶ πρὸ πάσης ἀλληλης πιστώσεως ἔστω ἐνυποθήκου ἢ ἐν γένει προνομιούχου ἀπαίτησην τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν κατὰ τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμάτις τῆς ἀνωνύμου ἔταιρείας, προεργομένην ἐξ ἀφαιρέσεως ἢ καταστροφῆς ὡς ἀνωτέρω τῶν εἰς τὰς Ἀποθήκας τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἢ ιδιωτικὰς τοιαύτας τελούσας διὰ τὴν διαχείρισην ἐνεχύρου τούτου τενὸς ἢ νὰ ὑπόσχεται τὴν τοιαύτην προνομιακὴν ἔξοδηλησιν τοιαύτης ἀπαιτήσεως ὡς καὶ νὰ παρέχῃ ἐμπράγματον περὶ τούτου ἀσφάλειαν.

2. Η κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρασχεθεῖσα ὑπόσχεσις προνομιακῆς πληρωμῆς ἢ ἐμπράγματος ἀσφάλεια εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας ισχύει κατὰ παντὸς καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν δευτερον παράγραφον τοῦ ἀρθρου 12 τοῦ νόμου 4580 διετίας.

Άρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει μεταποίησεως ἢ εἰδοποίησας τῶν ἀρχικῶν ἀποθηκευθέντων εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας ἢ ιδιωτικὰς τοιαύτας τελούσας ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν πραγμάτων, τὰ ἐπὶ αὐτῶν συσταθέντα δικαιώματα ἐνεχύρου μείστανται καὶ ἔξκολουσθοῦσιν ὑφιστάμενα ἀκέραια ἐπὶ τῶν διὰ τῆς μεταποίησεως ἢ εἰδοποίησας, τῶν ἀρχικῶν ἀποθηκευθέντων, προελθόντων νέων πραγμάτων καὶ εἰδῶν κατὰ τοῦ ἀποταμιευτοῦ, ὡς καὶ παντὸς ἐξ αὐτοῦ ἔλκοντος δικαιώματα.

Ο δὲ διαχειριζόμενος Γεν. Ἀποθήκην ἢ ὁ ἐνεχυρογράφος διαιτεῖται καὶ διεκδικήσωται ταῦτα καὶ εἰς χεῖρας παντὸς τρίτου.

Άρθρον 4.

1. Η διάταξις τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ νόμου ΒΥΠΗ τοῦ 1896 «περὶ Γενικῶν Ἀποθηκῶν» δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου ἔταιρείας δυνάμει συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου ἐδρευούσης καὶ διαχειριζόμενης ἐν Ἑλλάδι Γεν. Ἀποθήκας.

2. Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ ἐν συνεχείᾳ προστίθεται ἡ ἀκόλουθος φράσις:

«Ἐπισπεύσει τοῦ ἐνεχυρογράφου διαιτηστοῦ ἢ τοῦ διαχειριζομένου τὴν Γεν. Ἀποθήκην».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρθρου 10 τοῦ ὡς ἄνω νόμου προστίθενται τὰ ἔξης :

Ο διαχειριζόμενος Γεν. Ἀποθήκην δύναται νὰ πλειοδήτησῃ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ τούτη μέχρι ποσοῦ καλύπτοντος, τὸ ἐν δικαιωμάτων του ἢ λοιπῶν ἐξόδων, καὶ οἰκείων αὐτοῦ κρίσιν, λαβεῖν του, ἐφ’ ὅσον προηγήθη δημοπρασία καὶ ἦγ

τὸ ἐπιτευχθὲν ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἐπήρκεσε διὰ τὴν ἔξοφλη-
σιν τοῦ λαβεῖν τούτου.

Ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐν πλειστηριασμῷ
τιμήματος δὲν ἐπαρκέσῃ πρὸς ἴκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεων
τούτων τοῦ διαχειρίζομένου τὴν Γεν. Ἀποθήκην, ἔναντι αὐτοῦ
καὶ διὰ τὸ ἀπομένον ἀκάλυπτον ὑπόλοιπον τῶν ἀξιώσεων του,
ὅ τε ἀρχικὸς ἀποθήτης, ὡς καὶ οἱ διαδοχικῶς μετέπειτα δι'
ἐπιτευχράφησεως τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως γινόμενοι
κύριοι τοῦ πράγματος, εἰναι: ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκλη-
ρον ἔκαστος ὑπεύθυνοι, δικαιούμενοι εἰς ἀναγωγὴν κατὰ τοῦ
τελευταῖον κομιστοῦ τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως.

4. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρ-
θρου 12 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς
μετὰ τῶν Γεν. Ἀποθηκῶν συμβάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημο-
σίου εἶναι, ὅτι οἱ ἐκμεταλλεύμενοι Γεν. Ἀποθήκης εὐθύνον-
ται ἔναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν καταβολὴν αὐτῷ τῶν ἀπλῶν
τελωνειακῶν δασμῶν, τελῶν καὶ ἄλλων ἐν γένει δικαιωμά-
των τοῦ Δημοσίου, ἐπέγοντες τὴν θέσιν τοῦ κατὰ τὴν διάτα-
ξιν τοῦ ἄρθρου 52 παρ. 1 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος ἐγγυη-
τοῦ ἰδιωτικῶν ἀποταμιεύσεων, δὲν εὐθύνονται δικαιούμενοι
τὰ πρόστιμα καὶ λοιπάς χρηματικάς ποινὰς ἐφ' ὅσον δὲν συ-
τρέχει ἀποδεδειγμένη θετικὴ αὐτῶν ἐνέργεια κατὰ τὴν δια-
πραγματείαν τελωνειακὴν παράθασιν ἢ λαθρεμπόριον.

5. Ἡ τρίτη παραγραφής τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται
ὡς ἔξης:

«Ἀπαλλάσσονται. ὅμως τῆς εὐθύνης λόγῳ τῆς ἐκ φυσι-
κῆς φύρας μειώσεως τοῦ βάρους τῶν ἀποθηκευθέντων πραγ-
μάτων, ὡς καὶ καθ' ἀπάσας τὰς ἐν ἄρθρῳ 20 καὶ 21 τοῦ
διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1908 Διατάγματος ἐγκριθέντος κανο-
νισμοῦ λειτουργίας τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἀναφερομένας
πριπτώσεις.

Τὸ ποσὸν τῆς φυσικῆς φύρας δύναται γὰρ καθορισθῆ ἐκ τῶν
πριπτών μεταξὺ τοῦ διαχειρίζομένου Γεν. Ἀποθήκην καὶ τοῦ
ἀποιέτου, ἀναγραφόμενον ἐπὶ τῶν τίτλων.

Μὴ ὑπαρχούστης εἰδεικῆς συμφωνίας τὸ ποσὸν τῆς φύρας
ὑπολεῖται βάσει τοῦ κατὰ τόπους ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἐμπο-
ρικῶν ἐπιμελητηρίων ἵσχυοντος ἐκάστοτε πίνακος φυρῶν κατ'
εἶδος.

Ο τοιούτος ὑπολογισμὸς οὐδαμῶς ἕποχρεοῖ τὸν διαχειρίζο-
μενον τὴν Γεν. Ἀποθήκην, ἐφ' ὅσον ἐν συγκεκριμένῃ περι-
πτώσει ἀποδείξῃ ἐπειλημένην πράγματι μεγαλυτέρων φύραν.

Προκειμένου ὅμως περὶ πραγμάτων τελούντων ὑπὸ τε-
λωνειακὴν ἀποταμιεύσιν ἡ τοιαύτη ἀπαλλαγὴ τοῦ διαχειρίζο-
μενου Γενικὴν Ἀποθήκην δὲν αἴρει τὸ ἔναντι τοῦ ἀποταμιεύ-
του καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθηκευθέντων πραγμάτων δικαιώματος τοῦ
Δημοσίου πρὸς εἰσπραξῶν παντὸς ὀφειλομένου αὐτῷ δασμοῦ,
τελῶν καὶ λοιπῶν φόρων μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ κατὰ τὸ
ἄρθρον 61 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος καθορίζομένου ποσο-
στοῦ φύρας.

Μόνον δὲ ἐφ' ὅσον δὲν ἴκανοποιοῦται τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὸν
ἀποταμιεύτην ἢ τὰ ἀποθηκευόντα ἐμπορεύματα, εὐθύνεται ὁ
διαχειρίζομένος Γενικὴν Ἀποθήκην καὶ διὰ τὸ ἐπὶ πλέον πο-
σοστὸν φύρας.

6. Η τρίτη παραγραφής τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου
διαγράφεται καὶ ἀντ' αὐτῆς προστίθεται τ' ἀκόλουθα:

Τὰ δικαιώματα τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἐν περιπτώσει κα-
θυστερήσεως των, εἰσπράττονται δι': ὀλόκληρον τὸ χρονικὸν
διάστημα τῆς παραχονῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἐν τῇ ἀποθήκῃ.
μετὰ τοῦ νομίμου τόκου προεξοφλήσεως τῆς Τραπέζης τῆς
Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθυστερήσεως των, βεβιού-
μενα δι': ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐκδιδο-
μένης κατὰ τὸ ἀπὸ 13)19 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διάταγμα
«περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐν συναλλαγματικῶν κλπ. διαφορῶν»,
καὶ ἀνευ λητεύσεως τοῦ ἀποιέτου, ἀν οὗτος δὲν εἴνε γνωστὸς δὲν
δέν ἀνευρέθη.

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται παράγρ.
ἔχουσα ὡς ἔξης:

«Προσαγομένης τῆς ἀποδείξεως ἀποθηκεύσεως καὶ συνα-
νοῦντος τοῦ κομιστοῦ τοῦ ἐνεχυρογράφου (διανειστοῦ) ἡ μερικὴ
ἀνάληψις τοῦ ἀποθηκευθέντος πράγματος δύναται γὰρ γίνη καὶ
δι': ἐγγραφῆς ἐπὶ τοῦ ἡπισθίου μέρους τῆς ἀποδείξεως ἀποθη-
κεύσεως τοῦ ἀναληφέντος, τῶν τίτλων ἰσχύοντων ἐφεξῆς διὰ
τὸ ἀπομένον ποσόν».

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται παράγρα-
φος ἔχουσα ὡςτέθη:

«Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἀποθέτου ἡ παντὸς νομίμου κομιστοῦ
πρὸς τὸν διαχειρίζομένον τὴν Γενικὴν Ἀποθήκην ὀπισθογρά-
φησις τῶν τίτλων ἀποθηκεύσεως πρὸς εἰσπραξῶν δι': ἐκποιή-
σεως τοῦ πράγματος τῶν δικαιωμάτων τῶν Γενικῶν Ἀποθη-
κῶν ἡ πάσης ἀλληγενῆς ἐν γένει εἰς ἀξιώσεως των

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνι-
κῆς Οἰκονομίας Υπουργοῦ δύναται γὰρ καθικοποιηθῆ ἀπαστή
κειμένη περ. Γενικῶν Νομοθεσία εἰς ἐνιαίον κείμε-
νον ἐπιτρεπομένης νέας ἀριθμήσεως ἄρθρων καὶ ἐδαφίων.

Ο παρὼν νόμος, Ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἁμδν σήμερον ἐκδοθείσεις, δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νό-
μος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ιουλίου 1931.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οι Υπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

N. Αβραάμ

Ἐπὶ τῆς Εθνικού Οἰκονομίας

Π. Βουρλούμης

Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργῶν

B. Δεληγιάννης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ιουλίου 1931.

Ο Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

N. Αβραάμ

(4)
Περὶ αὐξήσεως ἐπιχορηγήσεως τοῦ δήμου Καλαμῶν
Τέμπος 55 156

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐγοντες ὑπ' ὅψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδιδο-
μενον τόπομενον Νόμον, ψηφισθεόντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Η κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 290 καὶ 296 τοῦ Κώ-
δικος περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων χορηγουμένη εἰς τὸν δήμον
Καλαμῶν μέχρι σήμερον ἐτηρίᾳ ἐπιχορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Δημο-
σίου ἐκ δημο. διακοσίων τεσσάρων χιλιάδων ἐξηκοσίων τριῶν
(204.603) αὐξάνεται ἀπὸ τοῦ οίκου. ἔτους 1931—1932
κατὰ δραχμαὶς τετρακοσίας χιλιάδας (400.000).

Ο παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἁμδν σήμερον ἐκδοθείσεις, δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νό-
μος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ιουλίου 1931.

Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Υπουργῶν

Γ. Μαρῆς

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ιουλίου 1931.

Ο Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

N. Αβραάμ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἀναγραφίσεως κοινοτήτος Μαρὶ ἐν τῷ Νομῷ Ἀρκαδίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψιν τὰ ἄρθρα 2 κ. ἐ. τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 «περὶ τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων», ὡς ἐτροποποιήθη, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, εἰς σύμφωνον ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ὡς ἀνών οὗθεος 55 τοῦ νόμου 4108 στηριζομένη, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

'Ἀναγνωρίζεται εἰς ιδίαν κοινότητα ὁ ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας Ἐπαρχία Κυνουρίας συνοικισμὸς Μαρὶ ὑπὸ τὸ διοικητικόν της Μαρὶ καὶ μὲ δῆραν τὸν διμόνιον συνοικισμόν, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Κουγουπιάς τοῦ αὐτοῦ νομοῦ καὶ Ἐπαρχίας.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῷ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ιουλίου 1931.

**Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ**

'Ο ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Λιδωρίκης

(6)

Περὶ χορηγήσεως ἀδείας ιδρύσεως καταστήματος πωλήσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψιν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 45 παράγραφος ι' τοῦ νόμου 2815 «περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων», τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 365 τοῦ 1931 γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

“Ἄρθρον 1.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ιδρύσῃ κατάστημα πωλήσεως ἢ κατανάλωσεως μεθυστικῶν ἐν γένει ποτῶν, ὡς οἰνοπαλεῖα, ποτοπωλεῖα, ζυθοπωλεῖα, οἰνοπνευματοπωλεῖα, ἀναψυκτήρια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια ἢ κατάστημα πρὸς ἔξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ προωρισμένον, ὡς ἑστιατόρια, μαγειρεῖα, παντοπωλεῖα, ὀπωροπωλεῖα, ζαχαροπλαστεῖα κλπ. ἀνευ ἀδείας τῆς Ἀστυνομίας Ἀρχῆς.

Ἡ ἀδεια χορηγεῖται κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς ἣν ἐπισυγάπτεται ἀντίγραφον τοῦ ποινικοῦ αὐτῶν μητρώου δρμοδίως ἐκδιδόμενον.

”Ἄρθρον 2.

’ Λαδεια πρὸς ιδρύσιν καταστήματος πωλήσεως ἢ καταναλώσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἢ ἀναψυκτικῶν, καφενείου ἢ ζαχαροπλαστείου δὲν χορηγεῖται εἰς ἀτομα καταδικασθέντα δι' ἀδίκημά τι ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 272—279 Δ. καὶ 282 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἀναγραφομένων ἢ ἐπὶ παραβάσει τῶν περὶ ναρκωτικῶν φαρμάκων διατάξεων, ἐπελθόντης δὲ τῆς καταδίκης μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας, αὕτη ἀφαιρεῖται.

”Ἄρθρον 3.

’ Η Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ δικαιοῦται ν' ἀποποιηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ιδρύσεως οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης καταστημάτων, ἐφ' ὅσον λόγοι οὐγεινῆς ἐπιβαλλούσι τοῦτο ἢ ὄσακις ἢ ιδρυσις αὐτοῦ εἰς ἣν θέσιν αἰτεῖται ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀντίκειται εἰς τὴν εὐπρεπή ἐμφάνισιν τῆς πόλεως.

”Ἄρθρον 4.

Δικαιοῦται ἐπίσης ἢ Ἀστυνομία νὰ ἀποποιηθῇ τὴν χορήγησιν ἀδείας ιδρύσεως καταστήματος πωλήσεως ἢ καταναλώσεως οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τῶν 50 μέτρων ἀπὸ ναῶν, κλινικῶν, γοσοκομείων, στρατώνων, ἐργοστασίων καὶ σχολείων.

”Ἄρθρον 5.

’ Απαγορεύεται ἐν γένει ἢ πώλησις οἰνοπνευματωδῶν ὡς καὶ εἰδῶν καφενείου ὑπὸ τῶν κατόχων περιπτέρων ἢ ἄλλων παραπηγμάτων καὶ ἐν γένει κατασκευασμάτων προχειρῶν ἢ μονίμων ἐπὶ κοινοχρήστων χώρων κειμένων, ἀνευ ἀδείας τῆς Ἀστυνομίας.

’ Απαγορεύεται ἐπίσης ἀπολύτως ἢ πώλησις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν διὰ πλαισίων.

”Ἄρθρον 6.

’ Η Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις δικαιοῦται νὰ ἀφαιρέσῃ προσωρινῶς καὶ κατ' ἀνώτατον ὄριον μέχρι δέκα πέντε ημερῶν τὴν ἀδειαν λειτουργίας καταστήματος ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναγραφομένων, ἐὰν ἐν αὐτῷ λαμβάνωσι χώραν σοβαρὰ ἀταξίαι ἢ τοῦτο εἰναι ἐντευκτήριον κακοποιῶν ἢ ἀποτελεῖ ὅπως δήποτε κίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, τὰ ἥπη ἢ τὴν ὀσφάλειαν τῶν πολιτῶν. Τῆς καταστάσεως ἐξακολούθουσης δύναται νὰ ἀφαιρέθῃ ὄριστην ἢ ἀδεια λειτουργίας τοῦ καταστήματος μετ' ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, Δημάρχου καὶ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

”Ἄρθρον 7.

Οι παραβάται τοῦ παρόντος τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ νόμου 2815 «περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ιουλίου 1931.

**Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ**

'Ο ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Λιδωρίκης